

DERROTISME CONTRA DEFENSISME ¹

Lev Trotski

6 de desembre de 1937

---

versió catalana feta per Alejo Martínez – alejomp@lycos.es - des de: “Derrotismo contra defensismo”, en, *Escritos*, tom IX, volum 1, Editorial Pluma, Bogotá, 1977, pp. 126-129.

Volguts camarades:

Acabe de rebre la seua “Declaració de Principis” i el seu informe respecte als derrotistes en el partit. Per descomptat, no he pogut estudiar encara la primera. Però l’he llegida dues vegades amb atenció i ja que açò té un significat particular, vull expressar-me immediatament sobre l’assumpte.

La declaració està dedicada a defensar el “dret” dels derrotistes a romandre en el partit i a fer propaganda derrotista. El mateix apropament al problema em sembla totalment abstracte i inoportú.

Ambdós es declaren defensistes en allò que fa al problema de la Unió Soviètica. La discussió continua en el partit i aquesta qüestió té un tremend significat. Tota organització que es col·loque en posició falsa o vacil·lant respecte a aquest assumpte serà destrossada en la marxa dels esdeveniments. És important per al nostre partit tenir una posició clara i distinta. ¿És convenient, correcte i oportú, sota aquestes condicions, dedicar-se a discursos purament formals, abstractes i jurídics, en allò que fa al “dret” dels derrotistes a defensar la seua posició falsa, fins i tot després que el partit arribe a una conclusió sobre la qüestió? Tal apropament els converteix de partidaris *polítics* del defensisme, en defensors *jurídics* del derrotisme. Així, tanmateix la seua bona voluntat, vostès només ajuden els derrotistes a enfortir la seua posició manifestament falsa i preparen un inevitable trencament amb d’ells.

Em pregunten: “¿Això significa que vostè recolza una ruptura organitzativa immediata amb els derrotistes?” No, responc. Recolze una ruptura política immediata amb el derrotisme. Aquest és el primer problema i el més important. Al mateix temps preferisc prendre totes les mesures necessàries a fi de facilitar la futura assimilació al partit dels actuals derrotistes. Hauríem de donar-los el temps necessari per a meditar seriosament sobre el problema. Alguns d’ells renunciaran ràpidament i indubtable al seu punt de vista, que és en essència antimarxista. Però altres, per contra, faran del seu error ultraesquerrà una plataforma perenne. Per descomptat que amb aquests últims la ruptura serà inevitable. Tota la marxa del moviment mundial dels treballadors, començant

per juliol de 1914, demostra que derrotistes i defensistes no poden romandre en el mateix partit, si el concepte de partit té en general cert sentit. La tasca bàsica de la discussió actual consisteix en demostrar l'absoluta incompatibilitat del derrotisme respecte a la Unió Soviètica i la qualitat de membre d'un partit revolucionari proletari. Només una campanya tan vigorosa (marxista i no d'advocats) contra el derrotisme és capaç d'obligar la major part dels derrotistes a tornar a examinar el seu punt de vista.

En defensa de la seua posició jurídica, no política, vostès invoquen els principis democràtics del partit. Fins on puc jutjar, la seua discussió continua ara amb una adhesió estricta a les normes de la democràcia en forma i essència. Però la democràcia pressuposa, primer que tot, una base comuna programàtica. És veritat que pressuposa igualment una actitud atenta i pacient de part de la majoria cap a la minoria (sempre que aquesta actitud "pacient" estiga autoritzada pel desenvolupament dels esdeveniments i sempre que estiga justificada per la conducta de la minoria). Però la democràcia del partit no significa en absolut transformar-lo en una arena per als exercicis lliures d'individus sectaris, desencertats i ambiciosos. La democràcia del partit no significa el dret de la minoria a pertorbar el treball de la majoria. Un partit revolucionari no és un club de debats sinó una organització militant. El problema de la guerra, junt amb el problema de la revolució, és el criteri d'un partit revolucionari. Al respecte no pot haver-hi cap equivocació. La decisió de principi és per endavant clara: *defensisme i derrotisme són tan incompatibles com l'aigua i el foc*. Cal dir açò primer que tot. *Aquesta* veritat ha d'ensenyar-se als membres del partit. Cal reunir una conferència basant-se *en* això. És necessari establir *aquesta* idea en el propòsit de la conferència. Podem i hem de demostrar, alhora, l'actitud més atenta a cada camarada sincerament equivocats. Només així podem defensar el partit de la confusió i el caos i, alhora, reduir a un mínim el nombre d'aquells ultraesquerrans que algun dia, tard o d'hora, es trobaran fora del partit, submergint-se en una inexistència política (com els oehleristes, weisbordistes, feldistes, etcètera).

Amb sinceres salutacions de camarada,

L. Trotski

---

¹ Lletre a Burnham i Carter [part de l a nota de l'edició castellana].